

½

De Hoge Raad der Nederlanden
t.a.v. de Procureur Generaal
de weledelgestrenge heer mr. J.W. Fokkens
Postbus 20303
2500 EH Den Haag

Inzake: **verzoek tot cassatie in belang der wet.**
Uw ref.: CW 2691.2/PK/bm

Geachte heer Fokkens,

Venlo 31.10.2013

Bijgesloten de beschikking van het Gerechtshof inzake de art. 12 Sv. procedure.

Ter verduidelijking hierbij het volgende;

Op 07/08 aug. 2012 is bij het O.M. de "volledige aangifte" (PV-pl23212012077019-1) gedaan en bij het Functioneel-Parket Den Bosch ingekomen.

Deze "volledige aangifte" door ons per kopie reeds bij de aanvraag bijgevoegd, bevatte 28 punten van beschuldiging tegen 'curator' mr. M.M. Gerrits en bestuurder/kopers van de failliet, waaronder meerdere strafbare feiten.

Direct na de aangifte is door een tiental crediteuren van de failliet het schriftelijk verzoek aan het betreffende Functioneel-Parket gedaan op deze aangifte daadwerkelijk onderzoek te doen en dit niet tot een vraagesprek met de 'curator' te beperken en hierbij ook de getuigen en verklaringen van de aangevers in te willen zien.

Deze verzoeken zijn onbeantwoord gebleven.

19 nov. 2012 werd deze "volledige aangifte" door het F.P. opgelegd, waardoor de verklaringen en getuigen onzerzijds niet aan het F.P. voorgelegd mochten worden.

Daar het F.P. deze oplegging zonder enige inhoudelijke kennis van deze "volledige aangifte" heeft gedaan, blijkt uit de mededeling dat het dezelfde aangifte zou zijn als een eerdere aangifte uit 2009 tegen de verantwoordelijk r.c. insolventies in hetzelfde faillissement.

Daar het F.P. geen kennis wenste te nemen van meerdere strafbare feiten en deze terugvoert naar een eerdere geseponeerde aangifte waarin deze nog niet genoemd werden en konden worden, **maakt duidelijk dat deze oplegging van 19 nov. 2012 een doel op zich was.**

Het doen van de hierop door ons ingestelde art. 12 Sv. procedure werd;

1. Door de Advocaat-Generaal van het O.M. bestreden, **als zou de aangever (ondergetekende Stichting) en hiermee de door ons vertegenwoordigde gedupeerden hier niet toe bevoegd zijn en verzocht het Hof onze art. 12 Sv. aanvraag niet ontvankelijk te verklaren.**
2. **Het tweede absurde argument was dat de "volledige" aangifte geen nieuwe feiten zou bevatten.**
Dit werpt de vraag op waarom het O.M. deze faillissementsfraude tegen elke prijs in de doofpot wenst te houden en hierbij zelfs de waarheid geweld aandoet en hiernaast een art. 12 Sv. procedure wenst te verhinderen.
3. Onze repliek/pleitnota van 05 juni 2013 aan het Gerechtshof verstuurt en de ter zitting voorgelezen pleitnota van 18 juni 2013 zijn hier bijgevoegd.
Verder verwijzen wij naar de gegevens in de aanvraag van 24 okt. Jl.

2/2

DE PROCEDURE (voorzitting)

Wij leggen er de meeste nadruk op dat het Hof onbekend is willen blijven met onze ter zitting meegekomen getuigen, welke ondanks eerder gegeven schriftelijke toestemming geen toegang kregen en het feit dat het Hof na deze voorzitting zonder bekend te zijn geweest met de verklaringen en getuigen behorend bij de "volledige aangifte", dus zonder inhoudelijke kennis van zaken ons beklag hierna heeft afgewezen, dit alsof de inbreng van de Advocaat-Generaal van het O.M. reeds bij voorbaat voldoende was en de beslissing van het Hof reeds vaststond.

Wij leggen er tevens de nadruk op dat de Advocaat-Generaal van het O.M. ter zitting in antwoord op onze pleitnota bekende dat de "volledige aangifte" inderdaad meerdere nog onbekende beschuldigingen bevatte welke in de eerdere aangifte uit 2009 nog niet voorkwamen maar relativeerde dit direct met de mening dat dan niet alles maar zo'n 75% hiervan toch min of meer overeenkwam.

Ook dit opmerkelijk relativeren van de A.G. bleek voor het Hof geen reden de oplegging te verwerpen of tenminste het O.M. te gelasten de door haar ontkende maar nu blijktbaar toch bestaande aanklachten van frauduleus handelen van de curator, (welke ook de overige punten van beschuldiging en de aangifte uit 2009 in een ander perspectief plaatsen en verduidelijken) alsnog door het O.M. te laten onderzoeken of ten minste alsnog aan het Hof ter beoordeling voor te laten leggen.

Hiermee negeert het Hof de wet door zonder inhoudelijk bekend te (willen) zijn met de faillissementsfraude nog gedeeltelijk nog in het geheel, dat "een beetje frauderen" toegestaan is.

Het Hof heeft hiermee ook letterlijk in strijd gehandeld met art. 162 WvSv. Lid c. door niet aan de verplichting voor openbare colleges en ambtenaren te voldoen, door de kennis van misdrijven door ons aangegeven, niet alleen te laten passeren maar ook onrechtmatig gebruik te laten maken van een regeling waarvan de nakoming en zorg aan hen is opgedragen. (art. 162 WvSv. Lid c. tenslotte wordt elke burger geacht de wet te kennen en te respecteren).

Het Hof heeft hier zonder kennis van zaken beslist met de mededeling/uitspraak dat er onvoldoende aanknopingspunten voor onderzoek/vervolgning zijn en ontkent hiermee de ons gegeven mededelingen van een ondernemingsrecht en een faillissementsrecht deskundige dat een curator op onze beschuldigingen "niet kan en mag weggkomen", hetgeen ook bevestigd is door faillissementsspecialist Robert J. Blom.

Men behoeft zelfs geen faillissementsrecht deskundige te zijn om het frauduleus handelen van de 'curator' in samenwerking met bestuurder/kopers van de failliet te onderkennen.

Aangiftes van faillissementsfraude anders dan gericht tegen frauduleus handelen van vennootschapsbestuurders worden blijkbaar niet geaccepteerd door het O.M. nog door de verantwoordelijke Rechtbanken welke deze aangiften/beschuldigingen tegen malafide curatoren beantwoorden met argumenten als "wij geloven u niet want de curator is een goed van naam en faam bekendstaande curator" waarna voorgelegde bewijzen onbeantwoord in de prullebak verdwijnen en getuigen elke inbreng worden geweigerd en zoals nu tot ieders verbazing is gebleken zelfs als doel op zich door het Gerechtshof wordt toegepast.

Hoogachtend,

Stichting Behoud Industrieel Erfgoed
Hendrikxstraat 106
5912 BZ Venlo

R. Kluun